

Міністерство освіти і науки України
Херсонський державний університет
Факультет української філології та журналістики
Кафедра української літератури

«ЗАТВЕРДЖУЮ»
Завідувач кафедри української
літератури

доц. Демченко А.В.

«28» серпня 2017 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

1.3.6. ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ

спеціальність:

035.01 Філологія (українська мова та література)

Факультет української філології та журналістики

2017/2018 н.р.

Робоча програма з дисципліни «Історія української літератури» для студентів спеціальності 035.01 Філологія (українська мова та література).

Розробник: Бондаренко Л.Г., кандидат педагогічних наук, доцент

Робочу програму схвалено на засіданні кафедри української літератури

Протокол від «28 » серпня 2019 року № 1

Завідувач кафедри української літератури

(доц. Демченко А.В.)

1.Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, рівень вищої освіти	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів – 4	Галузь знань 03 Гуманітарні науки	Нормативна	
Змістових модулів – 1		Рік підготовки:	
Загальна кількість годин – 120	Спеціальність 035.01 Філологія (українська мова і література)	3-й	
		Семестр	
		5-й	
		Лекції	
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – 4 самостійної роботи студента – 4	Рівень вищої освіти: бакалавр	34 год.	
		Практичні, семінарські	
		28 год.	
		Консультація	
		- год.	- год.
		Самостійна робота	
58 год.	- год.		
Вид контролю: екзамен			

Примітка.

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної роботи становить:

для денної форми навчання – 52 / 48

для заочної форми навчання –

2. МЕТА І ЗАВДАННЯ КУРСУ

Програма нормативної дисципліни спрямована на формування у студентів знань про своєрідність розвитку історії української літератури кінця XIX – початку XX ст.

Мета навчальної дисципліни: сприяти формуванню літературознавчої компетентності у студентів щодо осмислення закономірностей розвитку української літератури на рубежі XIX-XX століть, у виявленні домінуючих прикмет творчості представників різних літературних напрямів, угруповань, в усвідомленні своєрідності художніх поглядів на культуру кращих представників національної літератури.

Завдання навчальної дисципліни:

теоретичні:

- подати студентам-філологам наукові факти і явища про українське письменство зламу століть;
- формувати у студентів ґрунтовні теоретичні знання про життя і творчість письменників цього періоду, що сприятимуть усвідомленню специфіки української літератури;

практичні:

- виробляти у студентів уміння, керуючись принципами історизму, сприймати життєві факти і події, зображені в художньому творі;
- удосконалити навички наукового аналізу художніх творів;
- активізувати ґрунтовне наукове опрацювання художніх текстів, їх аналіз у контексті суспільно-політичного, літературно-мистецького життя епохи;
- продовжити формування навичок самостійної роботи з художнім текстом;
- формувати вміння працювати з науковими виданнями;
- формувати вміння самостійної навчально-дослідної діяльності та креативної здатності майбутнього вчителя літератури використовувати набуте у професійній діяльності.

Вивчення курсу ґрунтується на традиційних та інноваційних технологіях навчання й ураховує **розвиток таких загальних і фахових компетентностей:**

ЗК 8. Здатність працювати в команді та автономно.

ФК 5. Базові уявлення про загальні властивості літератури як мистецтва слова, про закони побудови художнього твору, особливості письменницької праці, літературні стилі, наукові методи і школи в літературознавстві.

ФК 6. Базові уявлення про основні тенденції розвитку світового літературного процесу та української літератури.

ФК 7. Системні знання про основні періоди розвитку літератури, що вивчається, від давнини до XXI століття, еволюцію напрямів, жанрів і стилів, чільних представників та художні явища.

ФК 10. Професійні знання й уміння з обраної філологічної спеціалізації: мовознавства, літературознавства, фольклористики, перекладознавства, прикладної лінгвістики.

ФК 11. Здатність до збирання й аналізу, систематизації та інтерпретації мовних, літературних, фольклорних фактів, інтерпретації та перекладу тексту (залежно від обраної спеціалізації).

Очікувані результати:

ПРЗ 2. Знання історії української мови і літератури.

ПРЗ 3. Знання про мову як особливу знакову систему, її природу та функції, про генетичну і структурну типологію мов світу; фонетичний, лексичний, граматичний рівні мови уявлення про загальні властивості літератури як мистецтва слова, про закони побудови художнього твору, особливості письменницької праці, літературні стилі, наукові методи і школи в літературознавстві та мовознавства.

ПРЗ 4. Знання основних тенденцій розвитку світового літературного процесу та української літератури Системні знання про основні періоди розвитку української літератури, від давнини до ХХІ століття, еволюцію напрямів, жанрів і стилів, чільних представників та художні явища.

ПРУ 2. Аналізувати головні тенденції історичного розвитку українського народу, аргументувати свої погляди на дискусійні моменти української історії та сучасного суспільного життя.

ПРУ 9. Аналізувати й інтерпретувати твори української та зарубіжної художньої літератури й усної народної творчості, визначати їх специфіку й місце в літературному процесі.

ПРУ 13. Демонструвати знання з мовознавства, літературознавства, редагування освітніх видань, документознавства, медіалінгвістики.

Інформаційний обсяг навчальної дисципліни. На вивчення навчальної дисципліни відводиться 120 годин або 4 кредити ECTS.

3. ЗМІСТ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

1. Культурно-історичні передумови розвитку української літератури кінця ХІХ-п.ХХ століття. Український модернізм: символіка, жанри, поезика творів.

Творчий розвиток традицій Т.Шевченка. Виступи письменників (І. Франко, Леся Українка, В.Стефаник, О.Кобилянська, О.Олесь, М.Вороний, М.Чернявський, В.Винниченко) за піднесення ідейно-художнього рівня письменства. Еволюція художнього мислення на зламі століть.

Поглиблене розуміння суспільної ролі літератури, конкретизація принципу народності. Нові риси реалізму.

Кінець ХІХ – початок ХХ ст. – доба модернізму в українській літературі. Орієнтація на течії в європейських літературах: пантеїстична, метафізична, містична філософія в довершених формах лірики. Зародження і розвиток нових принципів зображення людини. Антропоцентризм у літературі цього періоду, розбудова внутрішнього, духовного космосу, спрямованого на досягнення трансцендентної сутності буття, протиставленого хаосу.

Філософські засади літературної творчості: відхід від позитивізму, зв'язок із течіями інтуїтивізму та екзистенціалізму. Реакція проти міметичних форм відображення дійсності. Література як «інша реальність». Видавництво «Молода муза»(1906-1909), журнал «Українська хата» (1909-1914), «Дзвін».

Літературний дискурс раннього українського модернізму. «Відозва» М.Вороного та віршований відгук на неї І.Франка («Посвята Миколі Вороному», поема «Лісова ідилія»). Виступи Г.Хоткевича, М.Сріблянського, Г.Чупринки, О.Луцького. Літературно-художні альманахи «З-над хмар і долин» (Одеса, 1903р.), «З потоку життя» (Херсон, 1905), «Перша ластівка» (Херсон, 1905) як спроба оновлення «старої» реалістичної школи. Дискусійні моменти раннього українського модернізму. Сучасні дослідники Т.Гундорова, Н.Шумило, С.Павличко, Я.Поліщук, В.Моренець, Ю.Ковалів про український модернізм у порівнянні із загальноєвропейським та світовим. Поєднання принципу краси з націєтворчою ідеєю як особливістю раннього українського модернізму.

Різноманітність напрямів і течій у літературі кінця XIX – п. XX ст. Світоглядно-естетичний поліфонізм української поезії цього періоду. Синкретизм мистецтва і широке застосування його в епічних формах. Жанрова своєрідність доробку письменників. Розквіт новелістики. Оновлення великих епічних форм.

2. Неоромантизм в українській літературі к.ХІХ – п.ХХст. і творчість Лесі Українки.

Структурно-семантична парадигма неоромантизму, яскраві його представники. Філософські та літературно-естетичні погляди Лесі Українки. Літературознавство та критика про творчість письменниці.

Циклічність та принципи музичного поліфонізму у структурі збірок «На крилах пісень» (1893), «Думи і мрії» (1899), «Відгуки» (1902). Творчість Лесі Українки, як найвизначнішого представника українського неоромантизму. Домінантні мотиви та образи, світоглядні категорії, жанри. Інтимно-психологічні, громадянські вірші, що залишились поза збірками. Елементи епосу в поемах Лесі Українки, міграція мотивів та образів у творчості поетеси. Поеми в контексті творчого саморозвитку письменниці («Роберт Брюс, король шотландський», «Самсон», «Давня казка», «Ізольда Білорука»).

Леся Українка як зачинатель «нової драми» в українській літературі. Жанрові різновиди її драматургії (драматична поема, драматичний діалог, етюд, власне драма, драма-феєрія). «Одержима» – перший зразок філософсько-психологічної драматичної поеми. Автобіографічні імпульси твору.

Концепція репресованої культури в драмах «Вавилонський полон», «На руїнах». Тема духовного рабства та шляхів його подолання. «Кассандра» – твір пересторога в національному часопросторі. Джерела драми, антитеза як основний прийом композиції.

Проблема життєвого вибору творчо обдарованої особистості в драмах «У пущі», «Орґія». Концепція свободи творчості.

Повернення до теми національної неволі у драмі «Бояриня». Національно-визвольна ідея у творі, проблема пасивності зради.

Оригінальне трактування світових образів у драмі «Камінний господар». Моральне кредо письменниці, ідеал краси, прагнення вищої духовної сутності у драмі-феєрії «Лісова пісня». Символізація життєвого циклу у творі. Роль образів музики та природи, персоніфікація природних сил у драмі.

Новаторство Лесі Українки-драматурга.

3. Ранній український модернізм і творчість М.Вороного.

Полеміка М.Вороного з І.Франком. Поезія і театр у житті митця. Збірки «Ліричні поезії» (1911), «В сяйві мрій» (1913). Історія видання збірок поета. Праці Г.Вервеса, А.Ткаченка, Т.Гундорової про М.Вороного.

Трансформація історіософських мотивів у поема «Євшан-зілля».

Мотиви та образи лірики М.Вороного. Сакралізація сфери естетичного у творчості митця («Мавзолей», «Краса»). Цикл «Мандрівні елегії» як зразок формування символістичного дискурсу поезії М.Вороного. Інтертекстуальний зв'язок віршів митця з французьким і російським символізмом. Реалізація художньо-світоглядної категорії любові («Палімпсест», цикли «За брамою раю», «Разок намиста»). Естетизація патріотичного почуття («Ти не моя!», «Коли ти любиш рідний край...»)

Актуалізація жанрових форм елегії, сонета, епіталами, мадригала, октави, тріолетів, експромтів. Зусилля митця щодо реалізації програми зближення української поезії з європейською.

4. Творчість Олександра Олеся в контексті становлення українського символізму.

Олександр Олесь як один із найвизначніших представників українського модернізму. «Проблема Олеся» – інтепретація творчості митця І.Франком, С.Єфремовим, М.Євшаном, О.Грицаєм, П.Филиповичем, Г.Костюком, М.Неврлим, В.Петровим, Л.Голомб, О.Камінчук та ін.

Збірка письменника «З журбою радість обнялась» (1907) як художнє означення плину життя в його діалектичній суперечності. Домінантні мотиви й образи, поєднання символічних і неоромантичних концепцій, національних і європейських засад у віршах митця. Суспільно-культурний резонанс наступних збірок: «Будь мечем моїм» (1909), «Поезії. Книга III» (1911), «Поезії. Книга V» (1917).

Творчість О.Олеся періоду еміграції (1919 - 1944). Збірки «Чужиною. Книга VII» (1919), «Княжа Україна» (1930), «Поезії. Книга X», «Кому повім печаль мою... Книга XI» (1931). Посилення аналітичного начала творчості митця, своєрідність розробки теми України, ностальгійний мотив туги. Оцінка еміграційної лірики сучасними дослідниками (Л.Голомб, О.Камінчук, П.Ляшкевич). Жанрові форми лірики Олександра Олеся (пісня, романс, гімн. Молитва, лірична медитація, ліричний портрет, стилізація фольклорних форм).

О.Олесь-драматург, творець поетичної символічної драми («Над Дніпром», «Золота нитка», «По дорозі в казку», «Ніч на полонині»).

5. Реалістичні тенденції в розвитку української поезії і творчість В.Самійленка.

І.Франко, М.Рильський, М.Зеров про письменника. Багатогранність художнього таланту В.Самійленка. Оригінальні твори та переклади. Мотиви та поетика віршів, оновлення жанрових форм української лірики. Засоби і прийоми сатири у творчості поета (пародія, травестія, гротеск, метаморфоза). Гумористичні та сатиричні твори, їх тематичне багатство («Ельдорадо», «Пісня про віщого Василя», «Собаки», «На печі», «Патріот Іван»). Синтез неокласичних і романтичних тенденцій у віршах митця. Огляд прозових творів («Ідеальний чоловік», «Патріот»).

6. Літературне угруповання «Молода Муза».

І.Франко й молодомузівці. Остап Луцький як теоретик «Молодої Музи». Естетична платформа «Молодої Музи». Сецесійні мотиви та образи у творчості галицьких поетів. Збірки П.Карманського «З теки самоубийця...» (1899), «Ой люлі, смутку» (1906), «Блудні

огні» (1907), «Пливем по морі тьми» (1909). Самотність, розчарування, песимізм – домінантні мотиви лірики митця. І.Франко про творчість П.Карманського. Модифікація медитативної цвинтарної лірики письменника. Стильові поєднання символізму, неоромантизму у віршах П.Карманського.

Своєрідність творчості В.Пачовського. Збірки «Розсипані перли» (1901), «На стоці гір» (1907), «Ладі й Марені терновий вінок мій» (1913). Поєднання настроїв смутку, туги і сили любовного почуття, міфічних і символічних істот, використання фольклорної поезики у творчості митця.

Поетичний доробок Сидора Твердохліба – збірка «В свічаді плеса» (1908). Домінантні символи чорного птаха, кривавої повені, передбачення глобальної катастрофи.

7. Доробок Б. Лепкого.

Безпосередній зв'язок поезії з першими проявами модернізму в українській літературі. Органічне поєднання у ліриці фольклорних елементів і світових мотивів. Б.Лепкий і «Молода Муза».

Громадянська лірика поета (цикли «Шевченко», «О, пісне!», збірки поезії «Осінь», «Листки падуть»). Біблійна символіка, філософські узагальнення в поемах «Буря», «Ноктюрн», циклі «Листки Катрусі», віршах «Батько і син», «На Голгофу».

Прозова спадщина письменника. Тетралогія «Мазепа», оцінка твору критикою. Проблема християнізації Русі у повісті «Вадим». Відтворення епохи Руїни у повісті «Крутіж». Традиції Б.Лепкого в українській літературі.

8. Художня реалізація принципів синкретизму у доробку С.Черкасенка.

Національно-патріотичні концепти ранньої поетичної творчості. Драматургія. Символістські драматичні поеми «Казка старого млина», «Про що тирса шелестіла...». Історична драма «Северин Наливайко». Проблематика творчості, неоромантична та символістська спрямованість доробку митця.

9. В. Винниченко – найвизначніший представник українського неореалізму.

Історія вивчення творчості митця. І.Франко, Леся Українка, С.Єфремов про В.Винниченка. Вивчення творчості письменника М.Жулинським, І.Дзеве́рїним, Л.Дем'янівською, В.Хархун. Мала проза письменника початку ХХст. Лаконізм, психологізм, введення нових соціальних типажів: революціонер, політв'язень. Майстерність відтворення масових сцен. Контрасти соціального та психологічного плану, їх переплетення в долях героїв, різноманітних життєвих ситуаціях («На пристані», «Біля машини», «Краса і сила»). Трагізм становища талановитої людини з наймитської бідноти («Раб краси»). Відгомін подій 1905-1907р.р. у малій прозі В.Винниченка. Новела «Салдатики!».

Українська національна ідея та шляхи її художнього осмислення в кризь призму гумору та сатири у малій прозі письменника («Уміркований та щирий», «Малорос-європеєць»). Оповідання В.Винниченка про дітей. «Кумедія з Костем»: нескладна фабула і ефект «оманливого сподівання». Неоднозначне трактування дитячих характерів («Федько-халамидник»).

Велика проза Винниченка. Проблема «чесності з собою» – домінантна риса творів письменника. Конкордизм, як власна модель світоустрою, у романі письменника «Слово за тобою, Сталіне». Тема України в період Радянського Союзу, як вплив «імперії-асимілятора» на національний характер колонізованого у творі. Проблема шлюбу, двійництва людини в романі «Записки Кирпатого Мефістофеля». «Сонячна машина» – перший в Україні фантастичний роман. Г.Костюк, П.Федченко, А.Волков,

Г.Сиваченко, А.Градовський про жанр твору. Г. Баран про жанр пантопія, як цілісне осмислення твору Винниченка.

Новаторський характер драматургії Винниченка. Розширення проблематики української драми. Порушення соціальних і моральних проблем, своєрідність їх втілення в п'єсах «Чорна Пантера і Білий Медвідь», «Пригвождені», «Між двох сил».

Публіцистика. «Відродження нації». Щоденники. Творчі здобутки Винниченка у національному і світовому вимірі. Особливості стилю письменника.

10. М.Коцюбинський – майстер української прози кінця XIX – початку XXст.

Творча еволюція М.Коцюбинського. Особливості поетики ранніх оповідань («Харитя», «Ціпов'яз»). Тема ламання національно-патріархальних традицій у татарському селі в нових суспільно-економічних умовах («В путях шайтана», «На камені»). Відтворення волелюбних традицій українського народу в романтичному пригодницькому оповіданні «Дорогою ціною».

Мозаїчний тип новели, як зразок імпресіоністичного стилю письменника («Невідомий», «Цвіт яблуні», «Intermezzo»).

Проблема розвоєння особистості в етюді «Цвіт яблуні». Типологічна спорідненість твору із зразками світової літератури.

Відгомін революційних подій початку XX ст. у новелістиці письменника.

Оманливий прийом драми, концепція естетизму у новелі «Intermezzo». Сильові особливості повісті «Fata morgana» (ущільненість композиції, відсутність хронологічної послідовності в розгортанні подій).

Лірико-імпресіоністичний стиль та неоромантична ідея утвердження духовних цінностей у повісті «Тіні забутих предків».

Жанрова природа новелістики М.Коцюбинського (нарис, етюд, образок, акварель, ескіз). Екзистенційна проблематика прози та її розв'язання з позицій гуманізму, віри в людину, сонцепоклонництва.

11. Тематичний та жанровий діапазон прози О.Маковея.

Літературна творчість митця як продовження журналістської роботи. Жанр новели у доробку письменника. Провінційне містечко – об'єкт зображення малої прози Маковея. Викриття дріб'язковості, егоїстичності галицької інтелігенції («Клопоти Савчихи», «Нові часи», «Великий клопіт»). Сатиричне висміювання діяльності «москвофілів», «народовців» («Казка про Невдоволеного Русина», «Народний дім»). Антивоєнне спрямування нарисів «Кроваве поле», «Інвалід». Своєрідність великої прози О.Маковея. Найяскравіші епізоди Хотинської війни 1620-1621 у повісті «Ярошенко». Художнє осмислення постаті П.Сагайдачного у творі. Письменник у критиці.

12. Неоромантизм в українській прозі к. XIX – п. XX ст. Творчість О.Кобилянської.

Літературно-творчі зв'язки О.Кобилянської з діячами української та європейської літератури. О.Кобилянська у критиці (статті О.Маковея, Лесі Українки, Г.Хоткевича). Літературна полеміка, започаткована статтею С.Єфремова «В поисках новой красоты» (1902). Участь у ній Лесі Українки, І.Франка, Г.Хоткевича. Альманах на пошану О.Кобилянської «За красою» (1905), виданий О.Луцьким.

Повість «Людина» – зразок фемінного, неоромантичного письма. Типологічна схожість героїнь О.Кобилянської з героїнями європейської літератури (німкені Габрієли Ройтер «З доброї родини», англійки Анни Бронте «Незнайомка з Вільдфел-Хоу»).

Ідейно-художнє новаторство повісті «Царівна». Особливості композиції, засоби характеротворення.

Новелістика О.Кобилянської – самобутнє явище новаторської української прози. Новела «Битва» – зразок лірико-імпресіоністичного письма. Символіка та проблематика твору.

Тема жіночої емансипації в новелах «Природа», «Некультурна», «Valse melancolique», «Він і вона». Ідея відродження людини – основний пафос новелістики Кобилянської. Відображення нестримного пориву до краси і гармонії навколишнього життя в поезії в прозі «Рожі», «Що я любив», «Поети», «Покора».

Багатопроблемна повість «Земля». Тема влади землі в українській і світовій літературі. Сучасна інтерпретація твору у працях О.Ковальчук, В.Пахаренка, Н.Поліщук.

Модифікація фольклорних образів, високий філософський зміст повісті «В неділю рано зілля копала».

Антимілітарні твори «Назустріч долі», «Юда», «Лист засудженого вояка до своєї жінки». Реалізація національної ідеї в романі «Апостол Черні». Жанрове багатство прози письменниці (нарис, ескіз, психологічна безсюжетна новела, поезія в прозі, ідеологічно-проблемний роман).

13. Синтетичний стиль В.Стефаника на тлі розвитку європейського експресіонізму.

Два періоди творчості В.Стефаника. Збірки «Синя книжечка» (1899), «Камінний хрест» (1900), «Дорога» (1901), «Мое слово» (1905) – основний доробок першого періоду. Біографічні та суспільні причини тривалої творчої перерви. Твори 1916 – 1933р.р. як новий етап у діяльності письменника. Модифікація жанру новели в доробку Стефаника. Леся Українка про його твори. Реалістична основа діалогії «Виводили з села», «Стратився». Використання прийому анафоричної ретардації, художньої деталі, метафори, голосіння служить письменнику для зображення абсурдності людського буття.

Майстерність композиції та символіки новели «Камінний хрест», використання прийомів кінематографії. О.Кобилянська про твір. Діалогічна форма знеосіблених дійових осіб у новелі «З міста ідучи» сприяє поглибленню картини зубожіння селян. Екзистенційна проблематика у новелах про батьків і дітей («Діти», «Катруся», «Сама-самісінька»). Експресіоністична поетика новели «Новина».

Стислість, лапідарність, драматична напруга викладу у новелі «Синя книжечка». Леся Українка про твір. Новела «Палій» як відгук на соціальні процеси галицького села на межі століть. Синтез прийомів реалізму, імпресіонізму та експресіонізму у новелі.

Новели про події першої світової війни та її наслідки («Діточа пригода», «Гріх (Думає собі Касіяниха)», «Мати»).

«Марія» – твір національно-патріотичного звучання, що утверджує ідею єдиної української держави. Уславлення учасників національно-визвольних змагань у новелі «Сини». Монументальний образ батька як людини великої духовної сили.

Еволюція від соціальної та психологічної проблематики до утвердження ідеї української державності у новелах В.Стефаника. Стиль письменника як синтез реалізму, імпресіонізму, експресіонізму та символізму. Специфіка мови творів письменника.

14. Лесь Мартович – майстер реалістичного сатиричного оповідання та повісті.

Збірки оповідань «Нечитальник» (1889), «Хитрий Панько і інші оповідання» (1900), «Стрибожий дарунок і інші оповідання» (1905). Іронія, в'їдливий сарказм – визначальні риси стилю Марковича в ранньому оповіданні «Лумера». Розробка теми пролетаризації

селянства в новелі «Мужицька смерть». Картина цвинтаря як символ безперспективності селянської долі.

Запровадження Мартовичем нового жанру – сатирична казка («Стрибожий дарунок», «Пророцтво грішника» та ін.). Викриття морального падіння селян. «Винайдений рукопис про руський край» – сатира проти всіх інституцій класового гноблення людини. Типологічна спорідненість памфлету з твором М.Салтикова-Щедріна «Історія одного міста».

Сатиричні твори про вибори в Галичині («Хитрий Панько», «Смертельна справа»).

Художній синтез творчості Л.Мартовича – повість «Забобон». Автобіографічні ознаки, алюзія на соціальні та національні події Галичини початку ХХ ст. у творі.

Багатство сатиричної палітри Л.Мартовича. Жанрова різноманітність прози, майстерність у застосуванні засобів і прийомів сатиричного письма.

15. Ліризм як типологічна ознака української прози к. ХІХ – п.ХХ ст. і творчість М.Черемшини.

Цикл поезій у прозі «Листки». Експериментування, ліризація, символіка, алегорія, поєднання символістського, неоромантичного, імпресіоністичного стилів. Книга новел «Карби» (1901). Різновиди новел М.Черемшини – суворо-реалістична з елементами імпресіонізму та лірико-імпресіоністична з широким використанням поетики гуцульського фольклору. Образ-символ «карби» в однойменній новелі. «Святий Миколай у гарті», «Більмо» – реалістичні новели з життя гуцульської бідноти.

«Чічка», «Карби» – зразки лірико-імпресіоністичної новели.

Моторошні картини спустошення Гуцульщини в роки Першої світової війни («Село вигибає», «Село потерпає. Новели з гуцульського життя» (1925)). Симфонізм – головна прикмета специфіки художнього літопису війни. Новели років польської окупації («Ласка», «Писанки», «Верховина»). Ідейно-світоглядна еволюція М.Черемшини, розширення і збагачення проблематики його творів.

16. Жанрово-стильова амбівалентність доробку А. Тесленка.

Збагачення української прози творами талановитого автора реалістичних новел із життя сільської бідноти. Новела – основний жанр письменника. Форма нарації: наявність героя-оповідача, сільського інтелігента, активного учасника зображуваних подій, близького до постаті самого автора.

Зображення життя наймитської голоти («Хуторяночка», «Радощі», «Наука»), потягу талановитих селянських дітей до навчання («Школяр»), участі церкви у політичних репресіях, у переслідуванні учасників революційних подій («У схимника», «Любов до ближнього»). Гуманістичний пафос оповідання «За паспортом».

Цикл автобіографічних новел, що відтворюють трагічний життєвий шлях талановитого юнака з народу («Поганяй до ями», «Немає матусі», «Прощай життя!»). Сила художнього узагальнення, глибина психологічної експресії, лаконізм стильової манери, тужливий ліризм.

Реалістична основа повісті «Страчене життя» Образи передових людей із середовища «нової демократії» українського села часів реакції.

Стислість, лаконізм новел письменника, поєднання ліризму з іронією, сарказмом, трагічна тональність, автобіографізм творів А.Тесленка.

17. С.Васильченко як майстер імпресіоністичної новели соціального змісту та ліричного звучання.

Реалізм і неоромантизм у стильовій манері письменника. Початок творчої праці. Щоденник «Записки вчителя».

Перший період творчості. Нові тенденції в зображенні селянського життя. Оповідання «На чужину». Трагедія бідняцького життя, зумовлена нелюдським соціальним ладом («Відьма»); шукання трудящим селянином кращої долі («В темряві»); краса народної душі («На хуторі», «У панів»). Життя сільських учителів у новелістиці С.Васильченка («З самого початку», «Вечеря»). Повість «Талант». Трагічна доля молодого талановитого людини з народу (образ Тетяни).

Зображення соціально-політичних рушень в оповіданні «Мужицька арихметика». Засоби гумору у зображенні «арихметики» безземельного селянства. Майстерність художнього синтезу в оповіданні «Чайка».

Дитячі оповідання. Посмішка, жарт у дитячих новелах С.Васильченка («Свекор», «Бусурмен», «Роман»). «Дош» – лірико-імпресіоністичний безсюжетний малюнок сумної долі дітей сільської бідноти. Роль пейзажу, символічний підтекст образу дощу.

Праця над повістю про Т.Шевченка «У бур'янах».

Драматургія С.Васильченка. Народнопісенна основа водевілю «На перші гулі». Художня трансформація уснопоетичних образів у ліричній комедії «Не співайте півні, не вменшайте ночі», досконалість композиції.

Перекладацька діяльність Васильченка. Особливості творчого методу письменника.

18. Творчість Михайла Яцківа.

Проза митця знаменувала собою появу своєрідної художньої моделі модернізму – метафізичного символізму. Виразне відбиття у творчості модерного дискурсу «Молодої Музи».

Суворий реалізм у зображенні дійсності («Красуня», «У наймах», «Шкапа», «Душі кланяються»), вміння майстерно будувати фантастичний сюжет («Мальований стрілець»), звернення до проблем життя і смерті («Де правда?»), використання письменником засобів музики, живопису.

19. Особливості жанру реалістичного оповідання в прозі Т.Бордуляка.

Оригінальність самостійного художнього опрацювання поширених тем («Дай, Боже, здоров'я корові», «Мати», «Дід Макар». Трилогія еміграції («Ось куди ми підемо, небого», «Бузьки», «Іван Бразилієць»). Ліричні та епічні елементи розповіді у трилогії. Твори початку ХХ ст., позначені впливом літературних віянь, імпресіоністичної поезики («Жура», «Передновок»). Наявність у них образів-символів (персоніфіковані образи Жури, Переднівку), ліричної схвильованості та експресивності розповіді.

Привабливість морально-етичних, соціальних та національних ідеалів Т.Бордуляка. Самобутність творчої манери письменника-гуманіста.

20. Творчість Андрія Чайковського.

Оцінка І.Франком першої книги А.Чайковського «Спомин з-перед десяти років».

Повість «Олюнька». Вивчення психології особистості у сюжетах творів, взятих з власної адвокатської практики («Хто винен?», «За віхоть сіна», «Жаль ваги не має»).

Неоромантичні риси прози А.Чайковського: гострий сюжет, винятковість центральних постатей, елементи фантастики, прославлення героїчних вчинків переможців, звернення до фольклору (повісті «За сестрою», «На уходах»).

Змалювання соціально-політичного становища українського суспільства ХVІІІ ст. (роман «Сагайдачний»). Нариси «Запорожці», «Петро Конашевич Сагайдачний» – твори, що стали основою для написання роману.

Новели про події першої світової війни та її наслідки («Діточа пригода», «Гріх (Думає собі Касіяниха)», «Мати»). Новели «Марія» та «Сини»	4				4						
Лесь Мартович – майстер реалістичного сатиричного оповідання та повісті. Ліризм як типологічна ознака української прози к. ХІХ – п.ХХ ст. і творчість М.Черемшини	2	2									
Сатиричні твори Л. Мартовича про вибори в Галичині («Хитрий Панько», «Смертельна справа»). Картини спустошення Гуцульщини в роки Першої світової війни («Село вигибає», «Село потерпає»). Новели М.Черемшини років польської окупації («Ласка», «Писанки», «Верховина»).	4		2		2						
Жанрово-стильова амбівалентність доробку А. Тесленка. С.Васильченко як майстер імпресіоністичної новели соціального змісту та ліричного звучання	2	2									
Драматургія С.Васильченка. Народнопісенна основа водевілю «На перші гулі». Художня трансформація уснопоетичних образів у ліричній комедії «Не співайте півні, не вменшайте ночі», досконалість композиції. Перекладацька діяльність С.Васильченка	2				2						
Творчість Михайла Яцківа. Особливості жанру реалістичного оповідання в прозі Т.Бордуляка	8	2	2		4						
Творчість Андрія Чайковського	8	2	2		4						
Усього годин	120	34	28		58						

5. Змістові модулі навчального курсу

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ. УКРАЇНЬСЬКА ПРОЗА, ПОЕЗІЯ І ДРАМАТУРГІЯ К.ХІХ -П. ХХ СТОЛІТТЯ

Лекційний модуль:

Культурно-історичні передумови розвитку української літератури к.ХІХ-п.ХХ століття. Український модернізм.

Неоромантизм в українській літературі к.ХІХ – п.ХХст. і творчість Лесі Українки

Леся Українка як зачинатель «нової драми» в українській літературі

Ранній український модернізм і творчість М.Вороного. Творчість О.Олеся в контексті становлення українського символізму

Літературне угруповання «Молода Муза»

Художня реалізація принципів синкретизму у доробку С.Черкасенка

В. Винниченко – найвизначніший представник українського неореалізму

Новаторський характер драматургії Винниченка. Публіцистика.

М.Коцюбинський – майстер української прози кінця ХІХ – початку ХХст

Новелістика М.Коцюбинського

Неоромантизм в українській прозі к.ХІХ – п.ХХ ст. Творчість О.Кобилянської

Синтетичний стиль В.Стефаніка на тлі розвитку європейського експресіонізму

Леся Мартович – майстер реалістичного сатиричного оповідання та повісті. Ліризм як

типологічна ознака української прози к. ХІХ – п.ХХ ст. і творчість М.Черемшини

Жанрово-стильова амбівалентність доробку А. Тесленка. С.Васильченко як майстер

імпресіоністичної новели соціального змісту та ліричного звучання

Творчість Михайла Яцківа. Особливості жанру реалістичного оповідання в прозі

Т.Бордуляка

Творчість Андрія Чайковського

Семінарський модуль:

Різноманітність напрямів і течій у літературі кінця ХІХ – п. ХХ ст. Жанрова своєрідність доробку письменників. Розквіт новелістики. Оновлення великих епічних форм.

Неоромантизм в українській літературі к.ХІХ – п.ХХст. і творчість Лесі Українки

Леся Українка як зачинатель «нової драми» в українській літературі

Мотиви та образи лірики М.Вороного та О.Олеся

Реалістичні тенденції в розвитку української поезії і творчість В.Самійленка

Доробок Б. Лепкого

Велика проза В. Винниченка

Новаторський характер драматургії Винниченка. Публіцистика.

Новелістика М.Коцюбинського

Новелістика О.Кобилянської

Антимілітарні твори «Назустріч долі», «Юда», «Лист засудженого вояка до своєї жінки».

Реалізація національної ідеї в романі «Апостол Черні».

Новелістика В. Стефаніка

Сатиричні твори Л. Мартовича про вибори в Галичині («Хитрий Панько», «Смертельна

справа»). Картини спустошення Гуцульщини в роки Першої світової війни («Село

вигибає», «Село потерпає»). Новели М.Черемшини років польської окупації («Ласка»,

«Писанки», «Верховина»).

Творчість Михайла Яцківа. Особливості жанру реалістичного оповідання в прозі

Т.Бордуляка

Творчість Андрія Чайковського

Модуль самостійної роботи:

Різноманітність напрямів і течій у літературі кінця ХІХ – п. ХХ ст. Жанрова своєрідність доробку письменників. Розквіт новелістики. Оновлення великих епічних форм.

Поєми в контексті творчого саморозвитку письменниці («Роберт Брюс, король шотландський», «Самсон», «Давня казка», «Ізоolda Білорука»). Концепція репресованої культури в драмах «Вавилонський полон», «На руїнах».

Творчість О.Олеся періоду еміграції

Реалістичні тенденції в розвитку української поезії і творчість В.Самійленка

Своєрідність творчості В.Пачовського. Поетичний доробок Сидора Твердохліба

Доробок Б. Лепкого

Художня реалізація принципів синкретизму у доробку С.Черкасенка

Новаторський характер драматургії Винниченка. Публіцистика.

Відтворення волелюбних традицій українського народу в романтичному пригодницькому оповіданні «Дорогою ціною». Сильові особливості повісті «Fata morgana».

Тематичний та жанровий діапазон прози О.Маковея

Антимілітарні твори «Назустріч долі», «Юда», «Лист засудженого вояка до своєї жінки».

Реалізація національної ідеї в романі «Апостол Черні».

Новели про події першої світової війни та її наслідки («Діточа пригода», «Гріх (Думає собі Касіяниха)», «Мати»). Новели «Марія» та «Сини»

Сатиричні твори Л. Мартовича про вибори в Галичині («Хитрий Панько», «Смертельна справа»). Картини спустошення Гуцульщини в роки Першої світової війни («Село вигибає», «Село потерпає»). Новели М.Черемшини років польської окупації («Ласка», «Писанки», «Верховина»).

Драматургія С.Васильченка. Народнопісенна основа водевілю «На перші гулі». Художня трансформація уснопоетичних образів у ліричній комедії «Не співайте півні, не вменшайте ночі», досконалість композиції.

Перекладацька діяльність С.Васильченка

Творчість Михайла Яцківа. Особливості жанру реалістичного оповідання в прозі

Т.Бордуляка

Творчість Андрія Чайковського

Підсумкова тека

Письмовий метод контролю тестових завдань

Підсумкова тека

Методи навчання

Комплексне використання різноманітних методів організації і здійснення навчально-пізнавальної діяльності студентів та методів стимулювання і мотивації їх навчання, що сприяють розвитку творчих засад особистості майбутнього фахівця з урахуванням індивідуальних особливостей учасників освітнього процесу й спілкування.

З метою формування професійної компетентності широко впроваджуються інноваційні методи навчання, що забезпечують комплексне оновлення традиційного педагогічного процесу (упровадження комп'ютерної підтримки – схеми, презентації до лекцій, таблиці, зразки аналізу, опрацювання дискусійних питань; співбесіда, бесіда).

Методи контролю

Оцінювання якості знань студентів, в умовах організації освітнього процесу за кредитно-модульною системою здійснюється шляхом поточного, модульного, підсумкового контролю за 100-бальною шкалою оцінювання, за шкалою ECTS та національною шкалою оцінювання.

ПОТОЧНИЙ КОНТРОЛЬ. Поточний контроль – це оцінювання навчальних досягнень студента (рівень теоретичних знань та практичні навички з тем, включених до змістових модулів) під час проведення аудиторних занять, організації самостійної роботи та активності студента на занятті.

Поточний контроль реалізується у формі опитування, виступів на практичних заняттях, експрес-контролю, контролю засвоєння навчального матеріалу, запланованого на самостійне опрацювання студентом тощо.

ПІДСУМКОВИЙ (СЕМЕСТРОВИЙ) КОНТРОЛЬ. З дисципліни «Історія української літератури» передбачена така форма семестрового контролю, як екзамен, що проводиться у кінці п'ятого семестру.

Оцінювання знань, умінь і навичок студентів відбувається за такою шкалою:

Бали	Рівень знань	Результат
90-100 A	відмінно	зараховано
82-89 B	дуже добре	зараховано
74-81 C	добре	зараховано
64-73 D	задовільно	зараховано
60-63 E	задовільно	зараховано
35-59 FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
1-34 F	незадовільно	не зараховано

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ СТУДЕНТІВ

Критерії оцінювання аудиторної роботи студентів

Рівень, шкала ECTS, оцінка	Теоретична підготовка Практичні вміння й навички
Високий, A (відмінно) 100 балів	Відповідь студента логічно правильно побудована, вичерпна, що відповідає змісту питання; він виявляє вміння вмотивувати власне бачення аналізованих питань, покликаючись на думки вчених. Студент опрацював рекомендовану до теми наукову літературу й питання, відведені на самостійне вивчення. Відповідь його зв'язна, послідовна й аргументована. Студент демонструє вміння підтверджувати теоретичний виклад матеріалу прикладами; вміння працювати з науковою літературою, робити правильні висновки. Самостійно виконує завдання різного рівня складності.
Високий, A (відмінно) 90 балів	Відповідь студента логічно правильно побудована, вичерпна, що відповідає змісту питання; він виявляє вміння вмотивувати власне бачення аналізованих питань, покликаючись на думки вчених, на прохання викладача. Студент опрацював рекомендовану до теми наукову літературу й питання, відведені на самостійне вивчення. Відповідь його зв'язна, послідовна й аргументована. Студент демонструє вміння підтверджувати

	теоретичний виклад матеріалу прикладами; вміння працювати з науковою літературою, робити правильні висновки. Самостійно виконує завдання різного рівня складності.
Вище середнього, В (дуже добре) 89 балів	Відповідь студента повна й аргументована, спирається на праці дослідників. Студент знає весь обсяг запропонованого в темі матеріалу, проте помиляється у неprinципових моментах у викладі теорії. Він ознайомився з основною рекомендованою літературою, опрацював питання, винесені на самостійне вивчення. Відповідь його логічна, викладена правильною літературною мовою. Під час відповіді студент аргументує теоретичний виклад матеріалу конкретними прикладами та демонструє вміння працювати з науковою літературою. Самостійно виконує завдання різного рівня складності. Може припускатися окремих неprinципових помилок.
Вище середнього, В (дуже добре) 82 бали	Відповідь студента достатньо повна й аргументована, спирається на праці дослідників. Студент знає обсяг запропонованого в темі матеріалу, проте помиляється у неprinципових моментах у викладі теорії. Він ознайомився з основною рекомендованою літературою, опрацював питання, винесені на самостійне вивчення. Відповідь його логічна, викладена літературною мовою. Під час відповіді студент аргументує теоретичний виклад матеріалу конкретними прикладами та демонструє вміння працювати з науковою літературою. Самостійно виконує завдання різного рівня складності. Припускається окремих неprinципових помилок.
Середній, С (добре) 81 балів	Студент висвітлює різні точки зору на обговорювану тему. Демонструючи знання повного обсягу матеріалу, студент може помилятися в окремих питаннях. Опрацювавши рекомендовану літературу, може допускати помилки у значимості того чи іншого джерела. Додаткові питання допомагають йому висловити думку. Не завжди дотримується логіки викладу, хоч і вільно орієнтується у матеріалі, але інколи припускається одиничних помилок. Студент володіє усним і письмовим мовленням. Під час відповіді студент переважно аргументує теоретичний виклад матеріалу конкретними прикладами та демонструє вміння працювати з науковою літературою. Самостійно виконує завдання різного рівня складності. Припускається окремих помилок.
Середній, С (добре) 74 бали	Студент висвітлює різні точки зору на обговорювану тему. Демонструючи знання обсягу матеріалу, студент може помилятися в окремих питаннях. Опрацювавши рекомендовану літературу, може допускати помилки у значимості того чи іншого джерела. Додаткові питання допомагають йому висловити думку. Не завжди дотримується логіки викладу, хоч і достатньо орієнтується у матеріалі, але припускається помилок. Студент володіє усним і письмовим мовленням. Під час відповіді студент переважно аргументує теоретичний виклад матеріалу конкретними прикладами та переважно демонструє вміння працювати з науковою літературою. Самостійно виконує завдання різного рівня складності. Припускається помилок.
Достатній, Д (задовільно) 73 бали	Відповідь студента неповна і недостатньо аргументована. Студент опрацював питання, що пропонуються на самостійне опрацювання, лише частково. Матеріал студентом засвоєно на рівні переказування, вивчене відтворює не завжди логічно і послідовно, але не губиться при необхідності навести приклад. Знає стандартні дефініції. У мові викладу трапляються окремі граматичні і стилістичні помилки. Під час відповіді студент мало

	аргументує теоретичний виклад матеріалу конкретними прикладами. Під час виконання різної складності завдань, студент користується зразком (інструкцією). Виконує завдання з помилками; робить висновки.
Достатній, Д (задовільно) 64 бали	Відповідь студента неповна і недостатньо аргументована. Студент опрацював питання, що пропонуються на самостійне опрацювання, лише частково. Матеріал студентом засвоєно на рівні переказування, вивчене відтворює не завжди логічно і послідовно, губиться при необхідності навести приклад. Переважно знає стандартні дефініції. У мові викладу є граматичні і стилістичні помилки. Під час відповіді студент недостатньо аргументує теоретичний виклад матеріалу конкретними прикладами. Під час виконання різної складності завдань, студент користується зразком (інструкцією). Виконує завдання з помилками; робить висновки за допомогою викладача.
Достатній, Е (задовільно) 63 бали	Відповідь студента неповна і мало аргументована. Студент опрацював питання, що пропонуються на самостійне опрацювання, лише частково. Матеріал студентом засвоєно на рівні невпевненого переказування, вивчене відтворює не послідовно. Знає стандартні дефініції Він засвоїв частину матеріалу теми, але ці знання мають несистемний характер. У мові викладу є граматичні і стилістичні помилки. Під час відповіді студент аргументує теоретичний виклад матеріалу поодинокими конкретними прикладами. Під час виконання різної складності завдань, студент користується зразком (інструкцією). Виконує завдання з багатьма помилками; робить висновки, але не розуміє уповні мету роботи.
Достатній, Е (задовільно) 60 балів	Відповідь студента неповна і майже не аргументована. Студент опрацював питання, що пропонуються на самостійне опрацювання, лише частково. Матеріал студентом засвоєно на рівні невпевненого переказування, вивчене відтворює не послідовно. Знає стандартні дефініції Він засвоїв частину матеріалу теми, але ці знання мають несистемний характер. У мові викладу є граматичні і стилістичні помилки. Під час відповіді студент аргументує теоретичний виклад матеріалу поодинокими конкретними прикладами. Під час виконання різної складності завдань, студент користується зразком (інструкцією). Виконує завдання з багатьма помилками; робить висновки за допомогою викладача, але не розуміє мету роботи.
Початковий, FX (незадовільно) 59 балів	У студента відсутні знання матеріалу з теми. Він частково відповідає на поставлені запитання, але сам не спроможний викласти теоретичний матеріал. Студент не опрацював матеріал, що пропонується на самостійне вивчення; необізнаний з рекомендованою літературою. У його мовленні часто трапляються граматичні помилки, відчувається брак достатнього словникового запасу. Студент не демонструє вміння наводити конкретні приклади. Не може самостійно виконати завдання та зробити висновки, не розуміє мету роботи.
Початковий, FX (незадовільно) 35 балів	У студента відсутні знання матеріалу з теми. Він робить спроби відповісти на поставлені запитання, але сам не спроможний викласти теоретичний матеріал. Студент не опрацював матеріал, що пропонується на самостійне вивчення; необізнаний з рекомендованою літературою. У його мовленні часто трапляються граматичні помилки, відчувається суттєвий брак достатнього словникового запасу. Студент не демонструє будь-які вміння наводити конкретні приклади. Не може самостійно виконати завдання та зробити висновки, не розуміє мету роботи.

Початковий F (незадовільно) 34-1 бал	Студент повністю не знає матеріал теми Студент не демонструє вміння та навички
---	---

Критерії оцінювання самостійної роботи студентів

Рівень, шкала ECTS, оцінка	Теоретична підготовка
	Практичні вміння й навички
Високий, A (відмінно) 100 балів	Студент повно і всебічно розкриває винесені для самостійного опрацювання питання, вільно оперує поняттями і термінологією, демонструє глибокі знання джерел, має власну думку щодо відповідної теми і може аргументовано її доводити. Усі види практичних завдань правильно виконані та оформлені належним чином
Високий, A (відмінно) 90 балів	Студент повно і всебічно розкриває винесені для самостійного опрацювання питання, вільно оперує поняттями і термінологією, демонструє глибокі знання джерел, має власну думку щодо відповідної теми і може її доводити. Усі види практичних завдань правильно виконані і належним чином. Допущено окремі помилки в оформленні.
Вище середнього, B (дуже добре) 89 балів	Загалом студент повно розкриває винесені для самостійного опрацювання питання, оперує поняттями і термінологією, демонструє належні знання джерел, має власну думку щодо відповідної теми, однак недостатньо аргументовано її доводить. Усі види практичних завдань правильно виконані та оформлені, проте трапляються поодинокі помилки у виконанні завдань та їх оформленні
Вище середнього, B (дуже добре) 82 бали	Загалом студент розкриває винесені для самостійного опрацювання питання, оперує поняттями і термінологією, демонструє належні знання джерел, має власну думку щодо відповідної теми, однак недостатньо аргументовано її доводить. Усі види практичних завдань правильно виконані та оформлені, проте трапляються помилки у виконанні завдань та їх оформленні
Середній, C (добре) 81 бал	Студент розкриває винесені для самостійного опрацювання питання, оперує поняттями і термінологією, демонструє знання джерел, має власну думку щодо відповідної теми, однак не може аргументовано її довести. Усі види практичних завдань виконані та оформлені належним чином, проте допущено помилки у виконанні завдань та їх оформленні
Середній, C (добре) 74 бали	Студент переважно розкриває винесені для самостійного опрацювання питання, оперує поняттями і термінологією, демонструє знання джерел, має власну думку щодо відповідної теми, однак не може її довести. Практичні завдання переважно виконані та оформлені належним чином, проте допущено помилки у виконанні завдань та їх оформленні
Достатній, D (задовільно) 73 бали	Студент розкриває не всі питання, винесені для самостійного опрацювання, невпевнено оперує поняттями і термінологією, демонструє знання більшості джерел. Студент припускається помилок при виконанні практичних завдань, завдання не оформлені належним чином, деякі завдання не виконані
Достатній, D (задовільно) 64 бали	Студент розкриває не всі питання, винесені для самостійного опрацювання, невпевнено оперує поняттями і термінологією, демонструє знання окремих джерел. Студент припускається багатьох помилок при виконанні практичних

	завдань, завдання не оформлені належним чином, частина завдань не виконані
Достатній, Е (задовільно) 63 бали	Студент розкриває окремі питання, винесені для самостійного опрацювання, недостатньо розуміє їх сутність, намагається робити висновки, але при цьому припускається помилок, матеріал викладає нелогічно. Студент виконав лише 50% завдань, винесених на самостійне опрацювання, допустив помилки при їх оформленні
Достатній, Е (задовільно) 60 бали	Студент розкриває окремі питання, винесені для самостійного опрацювання, недостатньо розуміє їх сутність, намагається робити висновки, але при цьому припускається помилок, матеріал викладає нелогічно. Студент з виконав лише 50% завдань, винесених на самостійне опрацювання, допустив численні помилки при їх оформленні
Початковий, FX (незадовільно) 59 балів	Студент у загальних рисах розкриває питання, винесені для самостійного опрацювання, не розуміє їх сутність, намагається робити висновки, але при цьому припускається помилок, матеріал викладає нелогічно. Студент виконав лише окремі завдання, винесені на самостійне опрацювання, не дотримався вимог при їх оформленні
Початковий, FX (незадовільно) 35 балів	Студент у загальних рисах розкриває поодинокі питання, винесені для самостійного опрацювання, не розуміє їх сутність, намагається робити висновки, але при цьому припускається численних помилок, матеріал викладає нелогічно. Студент виконав лише поодинокі завдання, винесені на самостійне опрацювання, не дотримався вимог при їх оформленні
Початковий F (незадовільно) 34-1 бал	Студент повністю не знає матеріал винесений на самостійне опрацювання Студент не виконав завдання, винесені на самостійне опрацювання

ТЕСТОВИЙ КОНТРОЛЬ

Структура тесту

Тест складається з 50 завдань, за які студент може набрати 100 тестових балів.

Відповіді на завдання тесту не потребують словесного вираження думок, а тільки вибору однієї правильної відповіді з трьох і п'яти запропонованих варіантів.

За кожен правильну відповідь нараховується 2 бали.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

Тестовий бал	Бал за 100-бальною шкалою оцінювання	Оцінка за шкалою ХДУ	Тестовий бал	Бал за 100-бальною шкалою оцінювання	Оцінка за шкалою ХДУ
50	100	А відмінно	25	59	FX незадовільно
49	98		24	57	
48	96		23	56	
47	94		22	54	
46	92		21	52	
45	90		20	49	
44	88		19	47	
43	86	В добре	18	45	
42	85		17	42	

41	84	С добре		16	40	Х незадовільн о			
40	83			15	38				
39	80			14	36				
38	78			13	35				
37	76			12	34				
36	75			11	33				
35	74			10	31				
34	73			9	29				
33	70			8	23				
32	69			7	18				
31	67	D задовільн о		6	13	Х незадовільн о			
30	65			5	8				
29	64			4	5				
28	63			3	3				
27	62			2	2				
26	60			1	1				
				E задовільн о					

6. СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Базова

1. Єфремов С. Історія українського письменства. – К.: Феміна, 1995. – 685 с.
2. Історія української літератури кінця ХІХ – початку ХХ століття / За ред. О. Гнідан: У 2-х кн. – К.: Либідь, 2005. – Кн. 1. – 624 с.
3. Історія української літератури кінця ХІХ – початку ХХ століття / За ред. О. Гнідан: У 2-х кн. – К.: Либідь, 2006. – Кн. 2. – 496 с.
4. Ковалів Ю. Історія української літератури: кінець ХІХ- початок ХХІ ст.: підручник у 10-ти томах. – К.: ВЦ «Академія», 2013. – Т.2. – 342 с.
5. Криловець А. Українська література перших десятиріч ХХ століття: Філософські проблеми. – Тернопіль: Навч. книга, 2005. – 256 с.
6. Павличко С. Дискурс модернізму в українській літературі: Монографія. – 2-ге вид., перероб. і доп. – К.: Либідь, 1999. – 447 с.

Допоміжна

1. Агеєва В. Жіночий простір: Феміністичний дискурс українського модернізму: Монографія. – К: Факт, 2003.
2. Агеєва В. Поетеса на зламі століть. Творчість Лесі Українки в постмодерній інтерпретації. – К., 1999.
3. Білецький Ф. Лесь Мартович: Семінарій. – К.: Наукова думка, 1994. – 96с.
4. Василь Стефаник : наближення / за ред. Степана Хороба. – Івано-Франківськ: Місто НВ, 2017. – 512 с.
5. Голомб Л. Із спостережень над українською поезією ХІХ-ХХ століть: Збірник статей. – Ужгород: Гражда, 2005.

6. Голомб Л. Три поети українського модернізму: Олександр Олесь, Григорій Чупринка, Микола Філянський: Монографія. – Ужгород: Поліграфцентр «Ліра», 2011.
7. Горак Р. Кров на чорній ріллі. Есе-біографія Василя Стефаника. – К.: ВЦ «Академія», 2010. – 608 с.
8. Гундорова Т. *Femina melancholica*. Стаття і Культура в гендерній утопії Ольги Кобилянської. – К.: Критика, 2002. – 271 с.
9. Гундорова Т. Проявлення слова. Дискурс раннього українського модернізму. Постмодерна інтерпретація. – Львів: Літопис, 1997. – 300с.
10. Демченко І. Особливості поезики Ольги Кобилянської: Монографія. – К.: Твім інтер, 2001. – 208 с.
11. Дзюба І. У світі думки Лесі Українки. – Луцьк, 2006. – 44 с.
12. Єфремов С. Вибране: ст., наук. розвідки, моногр. / Упоряд., передм., прим. Е. Соловей. – К.: Наук. думка, 2002.– 760 с.
13. Зборовська Н. Код української літератури: Проект психоісторії новітньої української літератури: Монографія.– К.: Академвидав, 2006.– 504 с. Зборовська Н. Моя Леся Українка. – Тернопіль: Джура, 2002. – 227 с.
14. Зеров М. Українське письменство ХІХ ст. Від Куліша до Винниченка: Лекції, нариси, статті. – Дрогобич: Відродження, 2007. – 566 с.
15. Кочерга С. Інтелектуальна парадигма культурософії Лесі Українки. Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. - Луцьк: РВВ ВНУ ім. Лесі Українки, 2010. – 176 с.
16. Малютіна Н. Художнє втілення екзистенційного типу мислення в драматургії Лесі Українки. – Одеса: Астропринт, 2001. – 80 с.
17. Мельничук Я. На вечірньому прюзі: Ольга Кобилянська в останній період творчості. – Чернівці, 2006. – 214 с.
18. Мірошніченко Л. Над рукописами Лесі Українки. Нариси з психології творчості та текстології. – К., 2001. – 264 с.
19. Моренець В. Національні шляхи поетичного модерну першої половини ХХ століття: Україна і Польща. – К.: Основи, 2002. – 327 с.
20. Огнєва О. Східні стежини Лесі Українки. Статті та матеріали. – Луцьк, 2007. – 234 с.
21. Островська А. Експресіонізм у творчості В. Стефаника. – Донецьк, 2004. – 208 с.
22. Павлишин М. Ольга Кобилянська: Прочитання. – Харків: Акта, 2008. – 357 с.
23. Панченко В. Є. Володимир Винниченко: парадокси долі і творчості: Книга розвідок і мандрівок / В.Є. Панченко – К.: Тфім інтер, 2004.– 288 с.
24. Поліщук Я. Міфологічний горизонт українського модернізму. – Ів.Франківськ, 2002. – 392 с.
25. Скупейко Л. Міфопоетика «Лісової пісні» Лесі Українки. – Київ: Фенікс, 2006. – 414 с.

Інтернет-ресурси

1. Леся Українка (твори Лесі Українки в аудіо бібліотеці) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.litplayer.com.ua/authors/ukrainka>.

2. Леся Українка: Енциклопедія життя та творчості (на сайті «Мислене дерево» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.l-ukrainka.name/>).

Електронні бібліотеки

Бібліотека Мережі української літератури (<http://www.ukrlib.com.ua>) – біографії та твори українських письменників, реферати, творчі роботи.

Електронна бібліотека Національної бібліотеки України імені В.І.Вернадського (<http://www.nbuv.gov.ua/ebook>) – найбільше зібрання книг, журналів, видань, карт, нот, образотворчих матеріалів, рукописів, стародруків, газет, документів на нетрадиційних носіях інформації;

Українська бібліотека (<http://www.lib.org.ua>) – систематизована бібліотека за розділами: суспільні науки, політика, економіка, історія, культура, біографії, релігія, теологія, права людини;

Український центр (<http://www.ukrcenter.com>) – твори українських і зарубіжних авторів, фольклорні твори, наукові праці та дослідження в галузі української мови та літератури);

Укрліб (<http://ukrlib.com.ua>) – бібліотека української літератури

Зміни та доповнення

на 20__ / 20__

Затверджено

протокол від «__» _____ 20__ засідання кафедри _____

Завідувач кафедри _____ (_____)

Зміни та доповнення

на 20__ / 20__

Затверджено

протокол від «__» _____ 20__ засідання кафедри _____

Завідувач кафедри _____ (_____)

**Зміни та доповнення
на 20__ / 20__**

Затверджено

протокол від «__» _____ 20__ засідання кафедри _____

Завідувач кафедри _____ (_____)